GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 172. Joi 20 Septemvre (2 Octomvre) 1884.

Nou Abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Octomvre st. v. 1884 se începe **unŭ nou abonamentŭ**, la care invitămŭ pe onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Abonamentulŭ: **Pentru Austro-Ungaria** cu posta: pe trei lunĭ 3 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl. **Pentru România și streinătate:** pe trei lunĭ 9 francĭ, pe șése lunĭ 18 francĭ, pe unŭ anŭ 36 francĭ.

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ, ca sĕ binevoiască a-șĭ reînoí de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiterea ḑiarului sĕ nu se întrerupă.

REDACȚIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovŭ în 19 Septemvre (1 Oct.)

Suntemŭ și noi de părerea acelorŭ foi oposițiunale maghiare, cari ḑicŭ, că într'unŭ statŭ constituțiunalŭ discursulŭ tronului nu este decâtŭ o programă a guvernului, ce se anunță dietei prin graiulŭ monarchului. Prin urmare nu se referă de locŭ la persóna Maiestății Sale, décă se discută în pressă cuprinsulŭ acelei programe.

In contraḑicere cu acéstă opiniune se află, firesce, ḑiarele guvernamentale, ceea ce însă nu póte schimbá nimicŭ din faptulŭ mai susŭ amintitŭ. Foile d-lui Tisza nu facŭ decâtŭ ceea ce li se poruncesce, décă în contra usului constituțiunalŭ se provócă chiar la persóna monarchului, care stă peste partide, spre a înfățișá lucrulŭ astfelŭ ca și când intențiunile miniștrilorŭ actualĭ ar fi identice cu intențiunile persónei pré înalte a Domnitorului.

Ar fi dér vreme perdută, décă ne-amŭ ocupá la acestŭ locŭ de părerile ḑiarelorŭ guvernului esprimate asupra mesagiului regescŭ. Le cunóscemŭ îndestulŭ aceste părerĭ și suntemŭ sătui până 'n gâtŭ de principiele celorŭ ce militéză pentru politica ministrului-președinte.

In casulŭ de față ne intereséză a cunósce părerile foilorŭ oposițiunale maghiare, mai vêrtosŭ în ceea ce privesce pasagiulŭ din urmă alŭ discursului tronului, unde se vorbesce de delăturarea relelorŭ interióre cu înțelepciune politică și, unde e de lipsă, cu tótă energia.

„Egyetértés,“ organulŭ „partidei independenței dela 1848,“ cea mai însemnată partidă din oposițiunea maghiară, ḑice cu privire la acelŭ pasagiu:

„Trebue sĕ observămŭ că noi nu scimŭ nimicŭ de pretinsele frecărĭ ce s'ar fi ivitŭ între diferitele rase și clase ale statului, ér ce se atinge de escessele antisemitismului, în contra acestora nu suntŭ de lipsă a se luá mĕsurĭ legislative, ci este de lipsă „o bună guvernare și administrațiune dréptă.“

Oposiționalulŭ „Ellenzék“ din Clușiu ḑice cu privire la „amenințarea“ — foile guvernului o numescŭ „admonițiune“ — ce s'a atinsŭ în trécătŭ și în mesagiu:

„Fiecare guvernŭ e datorŭ de a delăturá relele și agitațiunile din întru. Fost'au și înainte de acésta, în cursŭ de 17 anĭ, asemenĭ rele și agitațiunĭ în mĕsura în care le observămŭ astăḑĭ. Décă dér guvernulŭ accentuéză acum în deosebĭ o asemenea problemă, atuncĭ nu ne putemŭ așteptá la nicĭ unŭ bine și putemŭ sĕ fimŭ pregătițĭ la aceea, ce guvernele machiaveliste au urmăritŭ totdéuna: la sugrumarea séu falsificarea constituțiunei sub „pretecstulŭ susținerei ordinei și a libertății.“

Aceeașĭ fóiă observă, că în mesagiu nu se indică cu nicĭ unŭ cuvêntŭ mijlócele cu carĭ guvernulŭ crede a delăturá relele și agitațiunile interióre. „Pester Lloyd“ asigură însă, că discursulŭ tronului a voitŭ sĕ indice numai „scopulŭ care trebue atinsŭ,“ nu în interesulŭ partidei „ci în interesulŭ comunŭ naționalŭ“ spre a delăturá pericululŭ unei crise interióre.

Scimŭ noi de ce natură este „interesulŭ comunŭ naționalŭ,“ ce se accentuéză cu scopŭ de a câștigá și oposițiunea maghiară pentru idea mĕsurilorŭ escepționale în contra Nemaghiarilorŭ.

Așteptămŭ sĕ vedemŭ ce feliu de mijlóce va propune guvernulŭ pentru ajungerea scopului memoratŭ în mesagiu și ce atitudine va observá până în sfîrșitŭ oposițiunea maghiară. Acum se va vedé ce plătesce liberalismulŭ ungurescŭ, cu care se laudă neîncetatŭ cei din drépta nu mai puținŭ ca cei din stânga. Acum și numai acum va cunósce lumea adevĕratele tendințe ale maghiarismului domnitorŭ și adevĕrata situațiune a popórelorŭ nemaghiare din Transilvania și Ungaria.

Intr'aceea va fi bine ca noi Românii sĕ ne dămŭ contŭ de ce ne mai aștéptă și sĕ luămŭ și noi din parte-ne de cu vreme mĕsurile ce este în dreptŭ a le luá ori și ce poporŭ pentru conservarea sa propriă.

Și noi trebue sĕ avemŭ în vedere înainte de tóte scopulŭ: salvarea esistenței nóstre naționale. Acésta nu alteréză de locŭ interesele de viață ale statului, în care trăimŭ.

Décă este însĕ ca se atingemŭ acestŭ scopŭ, și trebue sĕ'lŭ atingemŭ, atuncĭ e de lipsă ca sĕ fimŭ în clarŭ și asupra mijlócelorŭ de carĭ sĕ ne folosimŭ spre ajungerea lui. Ele nu potŭ fi decâtŭ mijlóce energice de apĕrare; mijlóce carĭ se unéscă pe toți factorii vieței nóstre naționale pentru o conlucrare neobosită în interesulŭ românismului amenințatŭ; mijlóce leale prin carĭ se convingemŭ tronulŭ și țéra despre dreptatea causei nóstre.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Gurghiu, 1 Octomvre. — La vênătórea de erĭ nu s'a arătatŭ nicĭ unŭ ursŭ cu tóte că góna s'a făcutŭ de patru orĭ. Astăḑĭ prințulŭ de corónă va vení în valea Cașvei.

Budapesta, 1 Octomvre. — Erĭ a isbucnitŭ focŭ în casa vecină cu opera unguréscă în strada radială, dér a fostŭ iute stinsŭ delăturându-se astfelŭ pericululŭ.*)

Berlin, 1 Octomvre. — „Kreuzzeitung“ publică o declarare, prin care retrage și declară de neadevĕratŭ ceea ce s'a scrisŭ de corespondentulŭ sĕu vienesŭ cu privire la defraudarea ce s'ar fi făcutŭ, când s'a clăditŭ edificiulŭ primăriei din Viena.

*) Biroulŭ telegraficŭ ar puté sĕ ne dea scirĭ multŭ mai interesante decâtŭ aceea c'a isbucnitŭ undeva focŭ și s'a stinsŭ. **Red.**

CRONICA ḌILEI.

Visita archiducelui Rudolfŭ la Sinaia a fostŭ salutată și comentată de ḑiarele din România în diferite modurĭ. »L'Indépendance roumaine,« salutândŭ și ea visita înaltului óspe la Sinaia, ḑice că a fostŭ unŭ actŭ de curtenire. Numitulŭ ḑiarŭ reamintesce apoi augustului óspe alŭ M. Sale Regelui României, că și Dênsulŭ este încâtva Românŭ. Prin urmare în calitatea Sa de representantŭ alŭ Românilorŭ din Ungaria, ḑiarulŭ bucureștenŭ îi adreséză următórea rugăciune:

»Inturnându-vĕ la Gurghiu pentru a surprinde pe jupânŭ Mărtinŭ în vizuina sa, Alteța Vóstră va trece prin o țéră a cărei poporațiune, în imensa maioritate, este de aceeașĭ rassă cu noi. La Gurghiu chiar și împrejurimĭ poporațiunea este românéscă și vênĕtorii carĭ vorŭ însoțí pe Alteța Vóstră în munțí vorŭ fi de sigurŭ Românĭ. Alteța Vóstră binevoiască a se scăpá câteva momente de presența magnațilorŭ ungurĭ și a întrebá pe țĕranĭ, ce cugetă ei despre guvernulŭ ungurescŭ care-i administréză. Noi credemŭ că Alteța Vóstră vorbesce limba supușilorŭ Sĕi românĭ totŭ așa de bine cum o vorbesce și pe aceea a supușilorŭ Sĕi cehĭ și ungurĭ, și că nu va fi silitŭ de a pune sĕ i se traducă rĕspunsulŭ. Când Alteța Vóstră va avea cunoscință de dorințele poporului românŭ din Transilvania, Ea va face negreșitŭ aceea ce unŭ bunŭ principe face pentru poporulŭ sĕu. Dar Alteța Vóstră, décă doresce sĕ cunóscă adevĕrulŭ, sĕ se păzéscă de rĕspunsurile ce i s'ar puté face de către indivíḑii aleșĭ și bine stilisațĭ, pe care administrațiunea nu va lipsí de a-i înfățișá.«

*

Cu tóte îmbrățișările și sărutările dela Skiernevice, presa ungurésoă nu vrea odată cu capulŭ sĕ crédă, că îmbrățișarea și sărutarea ce a dat'o Țarulŭ Rusiei monarchului nostru ar fi sinceră. Ḑiarele ungurescĭ vĕdŭ și acumŭ, ca și înainte de întêlnirea dela Skiernevice, agitațiunĭ rusescĭ secrete. »Pesti Hirlap« ḑice, că întêlnirea monarchilorŭ póte sĕ asigure pacea, dér sĕ nu se pré încréḑă lumea în ea. Veghiarea orĭ când e bună, căcĭ religiunea ortodoxă e o instituțiune politică, alŭ cărei capŭ e Țaralŭ, ér centrultŭ ei e Petersburgulŭ. Décă Țarului îi place sĕ trăiască cu tótă Europa în pace, »popa supremŭ« svércolesce mereu. Décă diplomația și domnulŭ se odihnescŭ, iesuitismulŭ ortodoxŭ lucréză. Décă fortărețele se desarméză, luptă mânăstirile. Acésta se întêmplă și acumŭ. Rusia oficială te năpădesce cu dovedile de pace, dér agitațiunea merge înainte cu mantaua religiósă încontra nóstră. Oficiulŭ de esterne, guvernulŭ ungurescŭ și celŭ austriacŭ sĕ supraveghieze strictŭ pe spionii ce aparŭ în haine preoțeșcĭ. Ḑiarulŭ ungurescŭ recomandă cu deosebire supraveghiarea în Ungaria de susŭ, și anume guvernulŭ ungurescŭ sĕ dea unŭ esemplu cu episcopulŭ din Muncacĭ, ca sĕ arate că statulŭ ungurescŭ este o stîncă neclintită, în care se frângŭ fără efectŭ valurile curentului panslavistŭ.

*

O descoperire picantă a făcutŭ »Etoile Belge« (Stéua Belgiei) despre ministerulŭ din Belgia. După acestŭ ḑiarŭ patru miniștri din ministerulŭ actualŭ ultra montanŭ suntŭ frațĭ din societatea iesuițilorŭ. Ministrii Iacobs și Woeste au numele ca frațĭ iesuițĭ Frère Victor și Frère Charles Borromée și de când au întratŭ în cabinetulŭ ultramontanŭ au căpătatŭ în tagma lorŭ călugăréscă unŭ gradŭ mai înaltŭ și dreptulŭ de a corespunde directŭ cu provincialulŭ tagmei lorŭ. De asemenea și miniștrii Van de Peereboom și de Moreau ca afiliațĭ ai tagmei iesuițilorŭ.

Fóia belgiană crede, că a făcutŭ Dumneḑĕŭ scie ce mare descoperire spunêndŭ lumii pe față, că patru dintre miniștrii actualĭ ai cultei Belgie suntŭ adevĕrațĭ iesuițĭ séu învĕțăcei ai părintelui Loiola. Pagubă, că nu avemŭ și noi aicĭ în Ungaria o »Stéua Belgiană,« care sĕ ne facă sensaționala descoperire, câțĭ miniștri de ai noștri îmbrăcațĭ în atila suntŭ cu trupŭ și cu sufletŭ iesuițĭ séu care suntŭ mai rĕi decâtŭ părinții Iesuițĭ. Mĕ legŭ, că de iesuitismulŭ, câtŭ domnesce la noi, s'ar spăriá lumea, când s'ar dá pe față.

*

Ambasadorulŭ Franciei generalulŭ Appert, care venì de la postulŭ sĕu din Petersburg cu concediu la Parisŭ, vorbì mai deunădĭ cu unŭ corespondentŭ de la diarulŭ »Gaulois« despre întêlnirea împĕraţilorŭ la Skiernevice, cu care ocasiune generalulŭ observà: »In diua dinainte de a plecá de la Petersburg, vĕḑuiŭ pe d. de Giers. Du-te în pace, îmĭ ḑise, D-ta scii că cu Francia n'avemŭ nicĭ o pricină; despre dênsa nicĭ nu va fi vorba. Intêlnirea este esecutarea unui obiceiu fórte vechiu, care cere ca acela dintre suveranii Austriei, Prusiei şi Rusiei, care s'au suitŭ mai pe urmă pe tronŭ sĕ facă celorlalţĭ monarchĭ o visită. Impĕratulŭ Rusiei a visitatŭ acum doi anĭ pe unchiulŭ sĕu, împĕrătulŭ Germaniei în Dantzig, dar încă nu s'a întêlnitŭ cu împĕratulŭ Austriei. Eu credŭ că întêlnirea celorŭ trei împĕraţĭ a avutŭ scopulŭ de a se întărí şi mai tare înţelegerea dintre dênşii şi sĕ-şĭ schimbe părerile, în privinţa siguranţii persónei lorŭ faţă cu paşii cei marĭ carĭ îi facŭ anarchiştii. Póte că s'a vorbitŭ şi despre cestiunea egiptênă şi chineză, dar suveranii se încredŭ în cancelarii lorŭ. Aceştia vorŭ fi avutŭ discusiunile cele mai interesante sub conducerea dirigentului orchestrei, care sĕ numesce principele Bismark şi care dă tactulŭ pentru Europa.«

După cum póte vedé orĭ cine, multŭ n'a aflatŭ corespondentulŭ din gura ambasadorului. Lucrulŭ celŭ mai interesantŭ din totŭ discursulŭ lorŭ va fi, că va fi aflatŭ din gura ambasadorului Appert, că soţia sa este o Danesă şi se bucură de o mare graţiă la Ţarina, pentru că împĕrătésa póte vorbí cu dênsa şi cu fiica ei în limba danesă.

MESAGIULU DE DESCHIDERE A DIETEI UNGARE.

Lunĭ la 12 óre din ḑi s'a deschisŭ dieta ungară cu ceremonialulŭ prescrisŭ. După Te Deumulŭ celebratŭ în capela palatului Maiestatea Sa s'a retrasŭ în apartementele sale. Nu multŭ după aceea măestrulŭ ceremonielorŭ a datŭ semnalulŭ şi monarchulŭ cu cortegiulŭ a venitŭ în sala cea mare, unde erau adunaţĭ toţĭ magnaţii şi deputaţii. In acestŭ momentŭ musica militară, ce se aflá în capulŭ batalionului de infanteriă aşĕḑatŭ pe piaţa S. George întonà imnulŭ împĕrătescŭ, toboşarii bătură marşulŭ generalŭ şi trupele presentară armele. Maiestatea Sa sĕ aşeḑă pe tronulŭ din sală, îşĭ acoperì capulŭ şi cetì următorulŭ

Discursŭ alŭ tronului.

Onoraţĭ domnĭ Magnaţĭ şi Deputaţĭ, iubiţĭ credincioşĭ!

Cu bucuriă vĕ salutămŭ la începutulŭ acestei diete şi sperămŭ firmŭ, că veţĭ împliní datoria d-vóstră în timpulŭ duratei ei ca şi până acum cu neobosită diliginţă.

Inainte de tóte amintimŭ, că reorganisnrea camerei magnaţilorŭ nu se mai póte amâná. Norocita soluţiune a acestei cestiunĭ va fi pentru multŭ timpŭ de mare importanţă. Nu ne îndoimŭ, că tactulŭ, înţelepciunea şi patriotismulŭ d-vóstră va scí sĕ facă acéstă reorganisare, cu considerarea cerinţelorŭ desvoltărei istorice şi a timpului nou, corespundĕtorŭ cu interesele statului ungarŭ.

Pe tóte terĕmurile vieţei de statŭ suntŭ a se resolvá încă multe cestiunĭ însemnate. Guvernulŭ nostru va face propunerile necesare. Stabilirea pensiunilorŭ amploiaţilorŭ statului pe o basă ce sĕ corespundă mai multŭ echităţii, întregirea legilorŭ penale prin regularea procedurei penale, crearea unui codŭ civilŭ, celŭ puţinŭ în părţile sale principale, regularea afacerei privitóre la sarcina lucrului publicŭ, regularea Dunărei de susŭ dela graniţa ţĕrei până la Dună-Radvany în interesulŭ navigaţiunei, delăturarea pedecilorŭ navigaţiunei la Porţile de ferŭ conformŭ tractatelorŭ internaţionale, noua codificare a dreptului asupra apei, a poliţiei de câmpŭ, şi a legei montanistice, înfiinţarea judecătoriilorŭ administrative, tóte acestea pe lângă altele vorŭ absórbe activitatea d-vóstre. Guvernulŭ nostru când va face propunerile sale va fi condusŭ, atâtŭ faţă cu afacerile acestea câtŭ şi faţă cu altele, de moderaţiune avêndŭ mereu în vedere interesele, situaţiunea ţĕrei şi a naţiunei şi cruţarea câtŭ mai mare a intereselorŭ esistente.

Cea mai mare îngrijire sĕ fie îndreptată într'acolo, ca sĕ nu se pericliteze succesele ce s'au dobênditŭ cu privire la restabilirea echilibrului în financele statului, ci ca progresulŭ spre deplina restabilire a echilibrului sĕ fie constantŭ. Spre acéstă ţintă însemnată va năsuí guvernulŭ Nostru cu tăriă. Elŭ se va reţiné însĕ de a încărca în spinarea naţiunei sarcinĭ peste mĕsură de grele. Elŭ totdéuna va avé înaintea ochilorŭ cea mai mare economiă, fără a refusá însĕ ceea ce este de lipsă pentru siguranţă precum şi pentru întărirea materială şi spirituală a statului.

Vĕ atragemŭ atenţiunea şi la aceea, că prelungirea duratei dietei pare oportună după esperiinţele de până acum şi în interesulŭ patriei.

Articulii de lege 19 şi 25 din 1878 va avé va'órea numai până la finele anului 1888; şi prin acésta vi se impunŭ nouĕ şi însemnate probleme. Va fi neapĕratŭ de lipsă, ca sĕ vĕ ocupaţĭ de cestiunea tractatului de vamă şi de comerciu cu cealaltă parte a monarchiei nóstre, reînoitŭ la 1878. La soluţiunea acestei cestiunĭ amêndouĕ părţile vorŭ trebuí sĕ aibă în vedere în aceeaşĭ mĕsură consideraţiunile echităţii. Aşteptămŭ cu atâtŭ mai multŭ ca sĕ nu lipséscă din nicĭ o parte prevenirea echitabilă, cu câtŭ suntemŭ convinşĭ că este în interesulŭ ambelorŭ părţĭ ale monarchiei ca acestŭ pactŭ sĕ se reînoiéscă câtŭ mai grabnicŭ şi cu câtŭ mai puţină şovăială.

Relaţiunile nóstre cu Germania, suntŭ câtŭ se póte de intime şi trăimŭ şi cu celelalte state în cea mai bună amicitiă, ceea ce ne face sĕ sperămŭ, că d-vóstră neturburaţĭ de încurcăturĭ esterne, vĕ veţĭ puté consacrá activitatea binelui credinciósei nóstre Ungarie. De sigurŭ veţĭ folosí acésta împrejurare, ca sĕ faceţĭ totŭ ce contribue la ridicarea înflorirei materiale şi spirituale a credinciósei nóstre Ungarie.

O veţĭ folosí ca cu înţelepciune politică şi la nevoiă cu deplină energiă sĕ curăţiţĭ relele interne, sĕ înlăturaţĭ agitaţiunile ce causéză frecărĭ între naţionalităţĭ, confesiunĭ şi clasele societăţii, pentru ca astfelŭ diferitele naţionalităţĭ, confesiunĭ şi clase ale societăţii sĕ-şĭ afle mulţămirea lorŭ în ţĕrile corónei sf. Stefanŭ, şi sĕ lucraţĭ împreună cu puterĭ unite şi cu însufleţire la ridicarea binelui, gloriei şi strălucirei tronului şi patriei.

Esprimându-Mĭ încrederea nutrită în acéstă direcţiune şi dorindŭ ca Atotputernicul sĕ binecuvinte activitatea d-vóstră, declarămŭ acéstă dietă deschisă.

Sosirea archiducelui Rudolfŭ şi a archiducesei Stefania, la Sinaia.

(Raportulŭ Monitorului oficialŭ).

Joi. 13 ale curentei, órele 4 şi 57 minute, AA. LL. II. şi RR. Archiducele Rudolf şi Archiducesa Stefania, însoţiţĭ de d-na comitesă Taronca, prìma damă de onóre a A. S. I. şi R. Archiducesei, de d-na comitesă Palffy, damă de onóre, de d. comite de Bombelles, admiral, mare maestru alŭ curţei A. S. I. şi R. Archiducelui, de D. Wohlgemuth, căpitanŭ de fregată, adjutantŭ alŭ Alteţei Sale, de doctorulŭ Langi, împreună cu d. baronŭ Mayr, ministru plenipotenţiarŭ alŭ Austro-Ungariei în România, au sositŭ în gara Predealŭ, unde MM. LL. Regele şi Regina sosiseră cu unŭ trenŭ specialŭ câte-va minute mai înainte, spre a întâmpiná pe Augustii Lorŭ óspeţĭ. Maiestăţile Lorŭ erau însoţite de d. D. Sturdza, ministrulŭ afacerilorŭ străine, de d. generalŭ Cernatŭ, comandantulŭ corpului II de armată, de d. generalŭ Creţianu, şefulŭ casei militare, de d. generalŭ Radu Mihaĭu, de d. Furduescu, prefectŭ de Prahova.

Pe peronulŭ gărei, frumosŭ împodobită, se aflá colonelulŭ Gorjanŭ, comandantulŭ brigadei 8, cu o gardă de onóre, avêndŭ drapelŭ şi musică, şi, la întrarea trenului regalŭ, dete onorurile militare şi musica întonà imnulŭ românŭ. Acéstă gardă, la întrarea trenului ce aducea pe Augustii călĕtorĭ, dete aceleaşĭ onorurĭ, iar musica întonà imnulŭ austriacŭ. După ce s'au schimbatŭ salutările şi îmbrăţişările cele mai cordiale, Măiestăţile Lorŭ, împreună cu Alteţele Lorŭ Imperiale şi Regale, se suiră în trenulŭ Regelui şi acesta fu semnalulŭ de pornire, care avù locŭ în mijloculŭ celorŭ mai vii aclamaţiunĭ ale mulţimei adunate în gară.

La orele 5 şi 45 minute, trenulŭ regalŭ intrà în gara Sinaia, împodobită cu ghirlande de florĭ şi pavoasată cu drapele austro-ungare, belgiane şi române, şi fù salutatŭ cu entusiaste urărĭ de numerosulŭ publicŭ venitŭ înadinsŭ pentru întêmpinarea Augustilorŭ óspeţĭ.Ací au fostŭ primiţĭ de primarulŭ oraşului, de comandantulŭ garnisónei cu întregulŭ corpŭ oficerescŭ, precum şi de unŭ mare numĕrŭ de dómne din societate, în fruntea cărora se aflá d-na Sturdza, soţia d-lui ministru alŭ afacerilorŭ străine, carĭ au oferitŭ frumóse buchete de florĭ şi felicitărĭ de bună sosire. Regele, care purtá uniforma regimentului 6 infanteriă austro-ungarŭ, alŭ căruia proprietarŭ este, cu A. S. I. şi R. Archiducele trecură în revistă garda de onóre dată de batalionulŭ 11 vênĕtorĭ, a căruia musică intonà imnulŭ austriacŭ.

De aci, M. Sa Regina, împreună cu A. S. I. şi R. Archiducesa Stefania, iau locŭ într'o trăsură trasă de doi frumoşĭ ponĭ de Norveghia; ér M. S. Regele, împreună cu A. S. I. şi R. Archiducele, Se urcară în o a doua trăsură şi porniră precedaţĭ de unŭ pichetŭ de gendarmĭ; după care veniau douĕ trăsurĭ cu suitele, din carĭ unŭ landau şi unŭ break trase fiecare de câte unŭ postalionŭ, mânate călare de surugii îmbrăcaţĭ în frumóse costume naţionale. D'a lungulŭ drumului ce duce la cestelŭ se vedéu casele pavoasate cu drapele austro-ungare şi române.

La orele 6, cortegiulŭ regalŭ sosesce la castelulŭ Peleşulŭ. In curtea de onóre se aflá o companiă ca drapelŭ, MM. LL. dete onorurile militare în sunetulŭ musicei.

M. Sa Regina şi A. S. I. şi R. Archiducesa, împreună cu suitele Lorŭ, la întrarea în castelŭ suntŭ întêmpinate cu frumóse buchete de florĭ, oferite de domnişórele de onóre ale M. S. Reginei şi de către casa civilă; ér M. S. Regele cu A. S. I. şi R. Archiducele trecură în revistă garda de onóre, după care se urcară în Palatŭ,

La orele 7 avù locŭ unŭ mare prânḑŭ, la care au luatu parte, afară de suita Alteţei Sale Imperiale şi Regale şi casa M. S. Regelui, d. D. Sturdza, ministru afacerilorŭ strĕine, cu dómna; Esc. Sa d baronŭ de Mayr, ministru plenipotenţiarŭ alŭ Austro-Ungariei; Escel. Sa d. baronŭ de Saurma, ministru plenipotenţiarŭ alŭ Germaniei; d. generalŭ A. Cernatŭ, comandantulŭ corpului II de armată; d. generalŭ Radu Mihaĭu, prefectulŭ poliţiei Capitalei; d Furduescŭ, prefectulŭ judeţului Prahova; d. baronŭ Hugo de Saurma, d-nii coloneĭ Gorjanŭ şi Pastia, peste totŭ 34 persóne.

La orele 9 séra, în presenţa Auguştilorŭ óspeţĭ, a avutŭ locŭ unŭ focŭ de artificii din cele mai strălucite. Aceste focurĭ, aşeḑate d'alungulŭ crestei muntelui din faţa castelului, combinate cu focurĭ bengale de diferite colorĭ, dau bradilorŭ unŭ aspectŭ feericŭ şi iluminau munţii din prejurŭ. Pe totŭ timpulŭ câtŭ a duratŭ artificiele, musicile regimentului 4 de liniă şi 6 de dorobanţĭ au cântatŭ, confundândŭ plăcutele lorŭ melodii cu detunăturile sgomotóse ale bombelorŭ.

La orele 10½, după ce s'a servitŭ ceiulŭ în salónele castelului, Maiestăţile Lorŭ împreună cu Auguştii óspeţĭ s'au retrasŭ în apartamentele Lorŭ.

FOILETONŬ.

Leica Maria şi domnişóra Marieta.

(schiţă de caractere).

— „Bonjour, leică Ano dragă... unde mergĭ?« se adresà Maria lui Pleópă către o vecină a sa, cu carea se întêlnì, şi se uitá mândră în drépta şi în stânga şi, fără se aştepte rĕspunsŭ dela ea, începù sĕ vorbéscă despre fiă-sa, despre Marieta, căcĭ aşa îi schimbase numele din Ţicuţa cum o chiămase până acum.

— »Aşa este.... cum spui d-ta,« grăì leica Ana şi continuà a lăudá pe Marieta de'i crescea ínima vecine-si. Nicĭ nu gătà bine vorba şi Maria lui Pleópă chemà pe leica Ana acasă la ea, numai şi numai ca sĕ'i arăte pianulŭ ce'lŭ cumpĕrase pentru fie-sa, şi sĕ'i arăte şi mobilatura cea nouă, căcĭ acum de curêndŭ „îşĭ nobilase" casa, cum ḑicea ea, şi nu puté sĕ aştepte multŭ până sĕ arăte la vecine şi la pretine lucrurile cele nouĕ.

— „Uite dragă vecină.... uite leică Ano.... ăsta'i pianulŭ," grăi Maria lui Pleópă arătândŭ cu privirea spre pianŭ şi. luându'şĭ o posiţiă mărétă, se uitá la vecină-sa dreptŭ în faţă. — »Ei, ce gândescĭ,« continuà ea, »câtŭ sĕ fi costatŭ?« —

— »Apoi de, sciu eu!" ḑise leica Ana, »o fi costatŭ multe parale.«

— »Ce multe, soro,« începù Maria lui Pleópă într'unŭ accentŭ bucureşcênŭ, »patru sute fiorinĭ; —patru sute, afară de învĕţătura la elŭ, căcĭ pentru învĕţătură dau pe lună câte 5 fiorinĭ. — Ei, apoi sĕ mai ai fete de crescutŭ»; — ba sĕ te feréscă Dumneḑeu.«

— »Sĕraculŭ de mine,« adause leica Ana, »cu atâţĭ banĭ a măritatŭ maica douĕ fete.«

— »Ei, leică Ano dragă,« continuà Maria lui Pleópă aşeḑêndu-se pe unŭ scaunŭ cu perină, »acum s'a schimbatŭ lumea, trebue şi fetele sĕ le crescemŭ mai modernŭ, nu mai merge ca până acuma."

— „Apoi de, ce sĕ mai ḑicemŭ noi ăstea, care n'avemŭ nimicŭ; de-alde d-vóstră uşorŭ trăiţĭ în lume, că v'aducŭ bărbaţii totŭ ce vĕ trebue, dar eu sêrmana,« grăì leica Ana oftândŭ odată, „trebue sĕ muncescŭ până cadŭ de ostenită, căcĭ patru copii mărunţĭ mărunţei şi bărbatŭ, care lucră cu ḑiua, nu te lasă sĕ te întindĭ la cheltuielĭ. — Ean, trăimŭ şi noi dintr'o ḑí într'altă!"

— »Nu te mai plânge, că de va vrea Dumneḑeu sĕ măritămŭ pe domnişóra (aşa ḑicea fie-si şi sub numele acesta erá cunoscută în întregŭ suburbiulŭ), atuncĭ vomŭ grijí noi şi de casa d-tale, căcĭ de.... orĭ şi cum suntemŭ vecinĭ din uşe şi bine-amŭ trăitŭ la olaltă. Nu'i vorbă, noi avemŭ ceva avere, dér şcii, leică Ano dragă, vorba negustoréscă: „unde'i marfă e şĭ pagubă," şi apoi în cele din urmă, dela casa nóstră multŭ se cere, căcĭ cu fată mare trabue sĕ-ţĭ fie masa totŭ întinsă.«

Leica Ana nu ḑise nimicŭ, parcă nicĭ nu ascultase; ea se gândea acasă la bieţii sĕi copii, căcĭ erá în mijloculŭ ernei; îşĭ luà sânătate bună şi voì sĕ mérgă.

— »Stăi, leică Ano, sĕ-mĭ stea noroculŭ, nu scii că am fată mare? Stăi, căcĭ fiindcă ai venitŭ la casa mea, credĭ că scapĭ cu una cu dóuĕ; a....şa,« strigà prelungitŭ Maria lui Pleópa sculându-se de pe scaunŭ, şi merse la unŭ dulapŭ, ce ce aflá ziduitŭ în părete, ca o satiră faţă de mobila modernă ce se aflá în casă, scóse unŭ borcanŭ cu dulcéţă şi o cinstì pe vecină-sa.«

— »Lasă, leică Mario, că dulcéţa nu este pentru mine. La ce sĕ'mĭ îndulcescŭ gura, când inima mea este atâtŭ de amărîtă; lasă, lasă când vorŭ vení nescarĭ-va domnĭ, căcĭ nu se prea potrivesce dulcéţa, când scii că ai de améḑĭ mămăligă cu borşŭ.

— »Ei, scii că-mĭ pare rĕu..... nu mĕ tratá cu refusŭ,« grăì gazda casei şi cu aceste vorbe o îmbià a doua óră cu atâta stăruinţă, încâtŭ sêrmana leica Ana se vĕḑù nevoită a luá o linguriţă de dulcéţă. Luà dulcéţa şi îndată apoi pornì a merge.

— »Stăi încă puţinŭ, vecină dragă, sĕ te uiţĭ şi în casa din dĕrĕtŭ, sĕ te uiţĭ cum am schimbatŭ lucrurile.«

Leica Maria erá nevasta lui George Pleópă, care făcêndŭ negustoriă cu lână ajunsese la frumóse parale.

SCIRI MERUNTE.

»Pester Lloyd‘ scrie, că ministrulŭ instrucțiunei va respinge representațiunea catolicilorŭ din Ardélŭ, ce au dat'o în privința esamenelorŭ de maturitate și despre care amŭ amintitŭ într'unŭ numĕrŭ trecutŭ alŭ fóiei nóstre.

—0—

Comitele Iuliu Andrassy a dăruitŭ A. Sale prințului de corónă Rudolfŭ doi cai de munte pentru vênătórea din Gurghiu.

—0—

La 29 Septemvre st. n. Timișóra a începutŭ a fi iluminată cu electricitate. Iluminațiunea e splendidă și poporatiunea nu sé'ndură sĕ părăséscă stradele.

—0—

Cetimŭ în »Resboiulŭ:« La 1 Octomvrie viitorŭ este trista aniversare a răpirei Bucovinei. Numai douĕ săptămânĭ ne mai despartŭ de ea. De pe pétra mormêntală din Beilicŭ, de pe loculŭ unde a cădutŭ capulŭ marelui domnitorŭ-martirŭ, s'a datŭ solemna făgăduință că acéstă di de tristă memoriă se va serbá în fie-care anŭ. Pĕnă astădĭ însă nu scimŭ sĕ se fi luatŭ nicĭ o hotărîre pentru acéstă serbare, de aceea ‚Noua Revistă« întrébă pe d. primarŭ alŭ Iașilorŭ, dacă în anulŭ acesta se va serbá séu nu aniversarea răpirei Bucovinei și a decapitărei domnului Grigore Ghica.«

—0—

Acelașŭ diarŭ atrage atențiunea publicului și în specialŭ a vênătorilorŭ, că de adĭ se găseșce la toțĭ debitanții din Bucuresci și din provinciă prafŭ de pușcă de tóte calitățile. Fie-care cutiă pórtă stampila de controlŭ a guvernului.

—0—

»Voința Națională‘ comunică: »Lucrările de fortificare ale capitalei au începutŭ într'un punctŭ. S'a mai trimisŭ o companiă de soldațĭ‘

—0—

Din Berlinŭ se anunță, că M. Sa împăratulŭ Germaniei va asistá la celebrarea cununiei de aurŭ a părinților M. Sale Regelui Românie.

—0—

Consiliulŭ generalŭ alŭ Instrucțiunei alese o comisiune cu scopŭ de a studiá cestiunea reorganisărei învĕțămêntului ruralŭ fața cu nouĕle îmbunătățirĭ propuse prin roportulŭ d-lui B. P. Hăjdĕŭ. Acéstă comisiune, terminându-șĭ lucrarea, a alesŭ de raportorŭ pe d. G. Dem. Teodorescu. Consiliulŭ, luândŭ în deliberare raportulŭ d-lui Teodorescu, în ședința de la 13 curentŭ, a admisŭ următórele conclusiunĭ: 1⁰ Grădinele de copii sĕ nu se îndroducă în comunele rurale, mai 'naite de a fi esperimentate în orașe. 2⁰ Sĕ se mănțină actuala programă a scólelorŭ rurale. 3⁰ Sĕ se înființeze câte-va școlĭ de adulțĭ în condițiunle arătate prin raportulŭ comisiunei.

—0—

Cetimŭ în »Curierulŭ financiarŭ:« La 7 ale lunei curente a începutŭ a funcționá pentru prima óră — de și în modŭ provisoriu — fabrica română de hârtiă din Bacău. Până acum însĕ nefiindŭ terminatŭ canalulŭ, care va trebuì sĕ aducă apă din Bistrița și sĕ pună mașinile în mișcare prin turbinŭ, s'a întrebuințatŭ de o cam dată pentru acésta locomobile. La ora 3 după amédĭ, s'a pusŭ fabrica în mișcare; pe la ora 6 s'a datŭ drumulŭ pastei și, după o jumătate oră, a începutŭ pentru satisfacțiunea și bucuria generală sĕ apară primele bucățĭ de hârtiă. Fațá la înaugurarea fabricei au fostŭ d. Petre Ene, directorulŭ generalŭ alŭ căilorŭ ferate române în construcțiă, d. Elie Radu, directorulŭ liniei Bacău-Piatra, d. Manolescu, unulŭ din acționarĭ, și unŭ mare numĕrŭ de domnĭ și dómne din orașulŭ Bacau.

—0—

Cea mai înaltă zidire din lume va fi edificiulŭ primăriei din Filadelfia, care se zidesce acuma; ea va fi de 535 de urme de înaltă; până acuma turnurile catedralei din Colonia, înalte de 532 de urme, erau zidurile cele mai înalte de pe lume.

—0—

In orașulŭ Santander din Spania primarulŭ a datŭ o ordinanță, în care prescrie ca orĭ cine, décă va înjurá, séu va vătĕmá în orĭ ce chipŭ simțulŭ religiosŭ, fără privire la rangulŭ séu posițiuna sa socială, poliția sĕ-lŭ aresteze și să-lŭ pedepséscă cu amendă de 15 talerĭ séu cu închisóre de cincĭ dile. Din banii adunațĭ din astfelŭ de amende sĕ se ajutoreze înstituțiunile filantropice.

Câțĭ banĭ s'ar aduná aici la noi în Ungaria, décă o astfelŭ de ordinanță s'ar pune în aplicare numai într'unŭ satŭ câtŭ de micŭ, esclamă la acestea »Kolozsvári Közlöny. —

DIVERSE.

Unŭ romanŭ americanŭ. — Intr'una dintre cele mai de frunte băi din Statele-Unite, în Saratoga, o frumósă tênĕră damă a sciutŭ atrage asupra sa atențiunea tuturorŭ. Ea se numea Miss Roger, și erá îmbrăcată cu gustŭ în negru; lumea dicea că jălesce pe tată-sĕu, unŭ negustorŭ din Baltimore, care de curêndŭ murise. Jalea și supĕrarea i se vedéu pe fața, de plânsulŭ celŭ multŭ erá palidă, și ca sĕ se restaureze mersese la vestitele băi minerale din Saratoga. Frumósa damă mergea dilnicŭ la isvorŭ 'naintea celorŭ ce o privéu și plecá rușinosŭ ochii în josŭ și se părea că e ocupată numai cu durerea și jalea ce o muncea. In acelașĭ timpŭ sosise la Saratoga și maiorulŭ Maldougan. Erá unŭ bărbatŭ imposantŭ, cu maniere aristocratice, și privea cu órecare indiferență la lumea din jurulŭ sĕu. Se dicea, că e oficerŭ englesŭ și fratele mai tênĕrŭ alŭ unui lordŭ. Se mai vorbea că are posesiunĭ întinse prin America. Maiorulŭ nu umblá sĕ facă cunoscințe, dar' fața cu damele nicĭ-odată nu erá durŭ. Maiorulŭ și Miss Roger se întêlniră din întêmplare la isvorŭ; elŭ tocmai îșĭ scosese paharulŭ plinŭ, când Miss intrà, elŭ i-lŭ oferì dênsei, er Miss în timpŭ ce bea apă, scăpà batista din mână; oficerulŭ o ridicá și cu o fină curtoasiă i-o dĕdù; dama roșì și se făcù așa de confusă, încâtŭ îșĭ scăpà și umbrela, er' oficerulŭ o ridicà totŭ cu acea curtoasiă și i-o dĕdù damei. După acésta se despărțiră. In diminéța dilei următóre, pe când toțĭ óspeții încă durméu, érășĭ numai din întêmplare se întêlniră la isvorŭ. Servitorulŭ, care de obiceiu umplea paharele, încă nu erá acolo și maiorulŭ avù érășĭ ocasiune sĕ'șĭ aráte cavalerismulŭ. Acum încât-va erau și cunoscuțĭ. Oficerulŭ propuse o preumblare și Miss după puțină codire se învoì. Pe la 10 óre se reîntórseră dela preumblare. Nainte de prândŭ maiorulŭ cáutá unŭ locŭ umbrosŭ în grădină și din întêmplare află acolo și pe Miss cu o carte în mână. Se începu între ei o interesantă conversațiune vorbindŭ și despre unele lucruri ce'i interesau pe dênșii mai de aprópe. Clopotulŭ, care invitá pe óspeții la prândŭ, le curmă conversațiunea. După prândŭ curtenitorulŭ maiorŭ ajutà damei se sĕ suie într'o trăsură și sĕ suì și dênsulŭ, și câtŭ timpŭ au fostŭ absențĭ, miile de gurĭ dela băi 'șĭ șoptéu, că cei doi tinerĭ s'au dusŭ în satulŭ vecinŭ sĕ se cunune. Și de astă-dată faima erá adevĕrată. Când se reîntórseră lumea vedea, că pe fața maiorului modestia curtenitorului se schimbase în zîmbete triumfătóre, ce caracteriséză pe bărbatŭ. In diua următore tênĕra păreche, așa de grabnicŭ căsătorită, plecà în călĕtoriă într'unŭ ținutŭ idilicŭ. In marea fericire dilele sburau ca nișce minute. Pănă acum despre cestiunea de avere, acestŭ obiectŭ prosaicŭ, nu grăiră nicĭ unŭ cuvêntŭ. In fine bărbatulŭ întrunŭ chipŭ cu totulŭ gingașŭ aduse și acestŭ obiectŭ pe tapetŭ, dise nevestei sale câtŭ se póte de indiferentŭ:

— »Cine îțĭ administréză moșiile, scumpa mea?« — »Tu, scumpulŭ meu.« — »Da, mai târdiu, dar acum?« — »Și acuma, totŭ tu! rĕspunse dênsa zîmbindŭ. — »Dar nu glumi, dise maiorulŭ netedêndu-i mânuțele, mi-ai datŭ inima, e timpulŭ, sĕ-mĭ dai și averea!« — ‚Fața-mĭ representéză tótă averea,« rĕspunse dama, lăsându-șĭ capulŭ cu pĕrulŭ celŭ crețŭ pe umerile lui. — »Ca sĕ fiu scurtŭ, madame, dise bărbatulŭ puținŭ nĕcăjitŭ, eu am lipsă chiar acuma de banĭ. Trăsura, cu care am venitŭ aicĭ, am trimis'o îndĕrĕtŭ, și acum nu mai am cu ce luá alta.« — »Ca sĕ fiu totŭ așa de sinceră ca tine, rĕspunse dama, trebue sĕ declarŭ, că n'am nimicŭ pe lume, afară de ceea ce vedĭ pe mine.‘ — »Atuncĭ dar tu n'ai moșii?« — »Nicĭ o palmă de locŭ.« — »Nicĭ capitalŭ la vre-o bancă?« — »Nicĭ o para chioră.‘ — — Nicĭ banĭ gata, nicĭ juvaericale?« — »Nimicŭ pe lume.‘ — ‚Așadară nu eștĭ moștenitórea unui omŭ bogatŭ?« — »Nicĭ pomană de așa ceva!« — »Apoi dar cine eștĭ?‘ — »Soția d-tale, domnule, fiica unui croitorŭ onestŭ.‘ — »La naiba!« isbucnì de nĕcazŭ oficerulŭ englesŭ. Ișĭ acoperì fața, și stĕtù gânditorŭ câteva momente. Apoi zîmbindŭ sarcasticŭ dise: »Vĕ gratulezŭ, madame, că ațĭ devenitŭ soția unui sĕrăntocŭ. Sunt ruinatŭ și nu sciu cum sĕ-mĭ ajutŭ.« — »N'ai puté trage unŭ cambiu pe numele fratelui tĕu, alŭ lordului? — ‚N'am norocirea de a fi fratele nicĭ unui lordŭ.« — »Atuncĭ ai puté dór luá înainte ceva banĭ din cassa regimentului tĕu?‘ — »Da, décă așŭ avé regimentŭ!« — »Dar' moșiile tale din Arkansas?« — »N'am nicĭ o brazdă!‘ — »Atuncĭ dar', domnule, fie-mĭ permis a vĕ întrebá cine suntețĭ?« — ‚Eu, madame, sunt bărbatulŭ d-tale, fiulŭ unui cartoforŭ, care mĭ-a lăsatŭ de moștenire sciința și principiile sale.« »Tatalŭ meu celŭ puținŭ m'a crescutŭ bine, dar' de astădată totușĭ amŭ trasŭ o carte rea!« Eșì apoi nĕcăjitŭ și merse la otelierŭ, er' încântătórea-i soțiă după elŭ în vêrfulŭ degetelorŭ. — »La câte óre plecă diligența de aicĭ la New-York?« — ‚La douĕspredece și jumĕtate.‘ — »Comandéză unŭ locŭ pentru mine, deșteptă-mĕ la douĕspredece.« — »Numai unŭ locŭ?‘ — ‚Numai unulŭ.«

Otetierulŭ, cá de obiceiŭ, cerù îndată tacsa pentru locŭ, și oficerulŭ o plătì. Tênĕra păreche intrà, se culcà și peste puținŭ timp maiorulŭ durmea dusŭ. Soția sa însĕ nu durmì, ci fără sgomotŭ 'șĭ împăchetà sculele. Pela medulŭ nopții se furișà din odaiă și se scoborî josŭ, diligența sosise; otelierulŭ tocmai se suiá în susŭ pe trepte mergêndŭ ca sĕ deștepte pe maiorulŭ. — »E de prisosŭ a'lŭ conturbá, dise frumósa damă. —»Așa dară pentru d-ta a comandatŭ loculŭ?« — »Da, trebue neapăratŭ sĕ mergŭ la Newyork.« — »Bine, atuncĭ sĕ nu conturbămŭ pe domnulŭ. Poftițĭ, madame, suiți-vĕ, căruța așteptă deja.‘

Dama plecà, lăsândŭ pe maiorulŭ sĕ-șĭ caute altă căruță și altă — soțiă.

*

Doi pungașĭ. — Nișce pungașĭ din Bucureștĭ, duoi la numĕrŭ, veniți în Galațĭ în timpulŭ când sosise studenții adunațĭ în congresŭ, se deteră și ei de studențĭ și pe acestŭ considerantŭ presentându-se la unŭ otetŭ din acestŭ orașŭ, au cerutŭ a li se da camere pe unŭ prețŭ mai scădutŭ. Cererea le-a fostŭ ținută în sémă și se instalară acolo. După închiderea Congresului, studenții plecară și otelierulŭ nu se putea domerí de ce acești doi pretinșĭ studențĭ găsduițĭ la elŭ remaseră în urmă și nicĭ a doua di nicĭ a treia di nu se gândea sĕ plece. Care nu-i fù înse surprinderea când se pomení ierĭ de diminéță cu ómenii poliției, aducêndŭ de gulerŭ pe aceĭ doi musafirĭ ai sĕi și cerêndu-i sĕ le deschidă camerile ce ocupau în otelŭ. Se înțelege că n'a esitatŭ nicĭ unŭ momentŭ d'a satisface polițienésca dorință a d-lorŭ agențĭ și intrară cu toțĭ unde găsiră unŭ considerabilŭ numĕrŭ de obiecte care nu erau nicĭ decum unŭ bagajŭ de studențĭ. Erau obiecte furate de aceștĭ hoțomanĭ de prin prăvălii și adunate acolo. Poliția îi prinsese ierĭ diminéță furândŭ nisce căciulĭ dintr'o prăvăliă și cercetându-i de aprópe le-a descoperitŭ identitatea. Ei acum se găsescŭ la poliție, unde se înțelege că li s'a datŭ o ospitalitate póte nu tocmai la felŭ cu aceea ce avéu la otelulŭ unde locuiseră ca studențĭ.

George nu erá tocmai omŭ deșteptŭ, ba așĭ puté dice că erá omŭ de tóte dilele, erá însĕ omŭ pacînicŭ și bunŭ afară din cale. Elŭ întru tóte ascultá de nevastă-sa. Leica Maria însĕ erá iute de felulŭ ei; fusese prin țéră, umblase și ea cu bărbatu-sĕu, pe când nu avéu atâta avere, îșĭ însușise unele manierĭ, câteva vorbe ce le înțelegea de multe-orĭ pe dosŭ, și acum de când se îmbogățise trăiá după fantasia sa și tóte lucrurile ce le făcea, le făcea pentru uniculŭ ei copilŭ, pentru domnișóra Marieta. Némulŭ din care se trăgea erá de totŭ neînsemnatŭ. Și orĭ câtă avere făcuse, totușĭ cu locuința nu se mutase din suburbiulŭ orașului X. din Transilvania; și în Transilvania suburbiile românescĭ suntŭ ca nisce comune pentru sine, cu datinele și cu obiceele lorŭ întocmai ca satele cele marĭ. — Cum spunémŭ, erá o familiă fórte de josŭ, avea însĕ parale, și atâtŭ George Pleópă câtŭ și nevastă-sa căutau, ca pentru fica lorŭ sĕ afle unŭ ginere harnicŭ. — Marieta erá frumușică, bat'o ciorile, învĕțase ceva la scólă și în etate de 13 anĭ se apucase și de limba francesă, în carea a făcutŭ totŭ atâta ispravă ca și mai târdiu cu cântarea la pianŭ. Erá totușĭ o mică deosebire, căcĭ din franțuzesce cunoscea câteva vorbe, pe carĭ le și întrebuințá la diferite ocasiunĭ. — Atâtŭ în timpulŭ câtŭ a mersŭ la scólă, câtŭ și la óra de franceză, se întêlnea fórte desŭ cu băete din socetatei mai bună, îșĭ însușiá unele forme, audiá unele vorbe și le transplantá acasă cu unŭ succesŭ deosebitŭ. Mamă-sa erá unŭ felŭ de elevŭ alŭ ei. Orĭ ce vorbă nouă o spunea Marieta mume-si, orĭ ce formă socială de asemenea (fără sĕ amintéscă de la cine și-a însușit-o), încâtŭ leica Maria ajunsese la cunóscerea multorŭ lucrurĭ. Ea se ținé mai susŭ ca pretinile sale, carĭ din di în di se împuținau, căcĭ i se părea că ele se află pe o tréptă de cultură multŭ mai inferioră. Totŭ ce erá formă gólă și spoială adoptá leica Maria, totŭ ce vedea imitá câtŭ se póte de repede și situațiunea ei devenia din ce în ce mai critică, căcĭ atâtea întortochelĭ îi întraseră în capŭ, încâtŭ de câte orĭ erá sĕ pună în praxă aceea ce sciá, se păcălea și devenea ridiculă. — Influința domnișórei Marieta nu se mărginea numai asupra mame-si, ci chiar și asupra tată-sĕu și asupra servitórelorŭ.

Unde umblase, cu cine se întêlnise nu sciu, dar totŭ ce sciu este, că odată venì domnișóra acasă, și spuse mame-si că trebue sĕ mai mérgă și de astădată la scóla de danțŭ, ca sĕ se perfecționeze în jocurile rotunde. Nicĭ n'a disŭ bine și lucru a fostŭ gata. Cu acestŭ prilejŭ în casa lui George Pleópa nu se vorbea decâtŭ numai despre danțŭ, și astfelŭ sĕ nu prindă pe nimenea mirarea, dacă și leichii Mariei, care erá trecută de 30 anĭ, îi venise pofta sĕ învețe cadrilulŭ. Bréza și hora i se păréu acumŭ danțurĭ prea urîte.

(Va urma.) **I. C. Frunză.**

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 30 Septemvre st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.45
Rentă de aurŭ 4% . . .	93.15
Rentă de hârtiă 5% . .	88.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	101.25
Bonurĭ rurale ungare . .	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	100.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	99.75
Bonurĭ rurale transilvane	100.50
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.90
Imprumutulŭ cu premiu ung.	114.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	115.30
Renta de hărtiă austriacă	80.75
Renta de arg. austr. . .	81.70
Renta de aurŭ austr. . .	103.15
Losurile din 1860 . . .	134 30
Acţiunile băncel austro-ungare	855 —
Act. băncel de creditŭ ung.	290.—
Act. băncel de creditŭ austr.	291.10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.66½
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.65
Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 17 Septemvre st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump.	94	vênd.	94½
Renta rom. amort. (5%) . .	„	95½	»	96
» convert. (6%) . .	»	95¾	»	96¼
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	33	»	34
Credit fonc. rural (7%) . .	»	102¼	„	103¼
» „ „ (5%) . .	„	91	„	91½
» » urban (7%) . .	»	101½	„	102
» » „ (6%) . .	»	97½	»	98
» „ » (5%) . .	»	87	»	87½
Banca naţională a României	„	1390	„	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	„	366.½	„	368
« » » Naţională . .	„	244 ½	»	246
Aurŭ	„	—.%	„	6 35
Bancnote austriace contra aurŭ	„	2.06.	„	2.08

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 1 Octomvre st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.07	Vênd.	9.06
Argint românesc	»	9.—	»	9.05
Napoleon-d'orĭ	»	9.62	»	9.65
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.94
Imperialĭ	»	9.87	»	9.90
Galbenĭ	»	5.64	»	5.68
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	121.50	„	101.50
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.			

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ

în „Gazeta Transilvaniei.“

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de	3— 4 orĭ	10%
„ „ „	5— 8 „	15%
„ „ „	9—11 „	20%
„ „ „	12—15 „	30%
„ „ „	16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	. . . . .	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Tipografia Alexi Braşovŭ.